Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 198. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 19, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 19-го ЖОВТНЯ 1995 р. Ч. 198. РІК CII.

Депутати України зустрілися з Ю. Звягільським

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок, 16-го жовтня, Президія Верховної Ради України вислухала інформацію групи депутатів, які повернулися з Ізраїлю. Депутати українського парляменту Леонід Анісімов, Іван Білас, Степан Хмара та Петро Шейко зустрілися з депутатом Верховної Ради України Юхимом Звягільським, який передав лист до українських парляментаристів.

У листі Ю. Звягільський дякує за створення депутатської групи для зустрічі з ним, що дало йому змогу відповісти на багато запитань щодо генерального прокурора Владислава Дацюка і голови Комісії боротьби зі злочинністю Григорія Омельченка. Зустрівшись з депутатами, Ю. Звягільський розповів, що змусило його просити політичного притулку в Ізраїлі. Його адвокати зібрали чимало свідчень, які спростовують висунені проти нього звинувачення генеральним прокурором на пленарному засіданні Верховної Ради 15-го листопада 1994 року.

Ю. Звягільський запевняє, що його адвокати мають неспростовні докази, що звинувачення вигадані та що прокурор за допомогою наклепів змусив депутатів прийняти рішення про притягнення його до відповідальности. Деякі документи Ю. Звягільський передав з депутатами на розгляд парляменту.

Найближчим часом адвокати Ю. Звягільського подадуть до суду скаргу на дії В. Дацюка та Г. Омельченка. Ю. Звягільський, вірить, що його невинність буде доведено. У зв'язку з цим він просить Верховну Раду покищо не позбавляти його статусу народного депутата України, а призначити пар-ляментарну комісію для розслідування висунених проти нього звинувачень. Він також висловив побажання, щоб „праця такої комісії проходила в умовах максимальної гласности". Лист датовано 10-го жовтня 1995 року.

Протестують проти наступу лівих сил

Рівне (Р. Р.). — Група депутатів обласної і міської рад ухвалила звернення до Президента України Леоніда Кучми, голови Верховної Ради Олександра Мороза та прем'єр-міністра Євгена Марчука, у якому закликають високих урядових осіб до протидії лівим силам, які гальмують реформи.

Депутати вимагають вжиття заходів для припинення посягань на державні символи і для створення рівних умов під час приватизації державних підприємств. Такі ж звернення надійшли і від партій та організацій демократичного спрямування Рівненщини.

Пояснюють ролю НАТО

Київ (УНІАР). — Делеґація НАТО на чолі з помічником генерального секретаря з політичних питань Ґебгардтом фон Мольтке відвідала українську столицю з метою пояснення плянів поширення цієї організації.

Як відомо, ставлення України до цих плянів залишається двоїстим: з одного боку, Україна наголошує на своєму невтралітеті й бажанні інтеґруватися в Европу, співпрацюючи з усіма европейськими організаціями, у тому числі й з НАТО; а з іншого, під тиском Росії, висловлює "занепокоєння занадто поспішним поширенням НАТО на схід". Фон Мольтке запевнив українських керівників, що НАТО покищо не розглядало ані конкретних термінів, ані конкретних кандидатів на вступ до цієї організації.

"Процес поширення Північно-атлантичного оборонного союзу еволюційний і довготривалий, — сказав він. — Ми нікого не примушуємо, але й нікому не забороняємо стати членами НАТО. Кожна країна-претендент мусить, проте, відповідати певним нашим вимогам". НАТО, за його словами, зовсім не зацікавлене у новому поділі Европи на ворогуючі бльоки, і тому робитиме все можливе, аби включити й Росію у співпрацю з Північно-атлантичним союзом та в побудову системи загальноевропейської безпеки.

"Кієв" нарешті стає "Києвом"

Київ (УНІАР). — Українська комісія з питань правничої термінології відбула своє перше засідання під головуванням міністра юстиції Сергія Головатого. Створено групи для експертизи нової конституції України, проєктів цивільного, кримінального та інших кодексів, а також групу, що дбатиме про переклади документів Ради Европи. Після довгих дебатів визнано, що латиномовна назва "Kiev" не відповідає фонетичним особливостям української назви цього міста. Комісія затвердила латиномовну транскрипцію "Kyiv" як нормативну, себто обов'язкову відтепер у всіх офіційних документах.

С. Гуссейн переобраний

Багдад, Ірак. — В неділю, 15-го жовтня, в Іраку відбувся загальнонаціональний референдум, учасники якого повинні були відповісти тільки на одне запитання: „Чи ви згідні з тим, щоб Саддам Гуссейн залишився президентом ще сім років?".

Переважна більшість іракців висловилася на користь С. Гуссейна, хоч закордонні спостерігачі кажуть, що громадяни країни не мали умовин для справді демократичного вибору. Всі виборчі дільниці були завішені плякатами зі закликами віддати голоси С. Гуссейнові.

У зв'язку з тим, що ніхто не приховував своїх відповідей, вписаних у бальоти, кореспондент інформційного аґентства Ассошіейтед Пресс Т. Ваґнер зауважує, що голосування тяжко назвати таємним.

Вашінґтон не схвалив ідею цього референдуму, вважаючи її засобом маніпуляції громадською думкою. Ця маніпуляція особливо обурлива ще й тому, що офіційна іракська преса і телевізія всіляко розхвалюють референдум, називають його початком нового, демократичного етапу перетворень у країні.

Польський амбасадор у Багдаді Криштоф Пломінський, який представляє в Іраку інтереси З'єднаних Стейтів Америки, підкреслює, що санкції ООН щодо Іраку не лише підірвали його економіку, але й наставили народ цієї країни проти міжнародної спільноти. Саме ця обставина, на думку польського дипломата, пояснює, чому прості іракці масово підтримали президента С. Гуссейна.

УРЯД БОСНІЇ НЕ ХОЧЕ ДІЛИТИ САРАЄВО

Сараєво, Боснія. — В інтерв'ю для японської газети „Йоміюрі" прем'єр-міністер Боснії і Герцеґовини Гаріс Сілайджіч сказав, що його уряд „не має наміру ділити Сараєво, столицю республіки, на мусулманську і сербську частини. „Сараєво є і буде нашою столицею",— підкреслив Г. Сілайджіч.

Боснійський прем'єр, пояснюючи своє наставлення до справи, дав до зрозуміння, що серби повинні усвідомити свою поразку у війні, адже у висліді боїв у вересні цього року ситуація змінилася на користь боснійських сил. В цих умовах мирні переговори стануть продуктивними, якщо Сербія без зволікань визнає державну незалежність Босії і Герцеґовини.

Г. Сілайджіч також висловив побажання, щоб міжнародна „контактна група" внесла відповідні зміни у свій проєкт поділу Боснії між мусулманами і сербами.

Тим часом Росія виступила проти миротворчих операцій у колишній Югославії під „одноосібним командуванням НАТО". Міністер закордонних справ Росії Андрей Козирєв після зустрічі у Москві зі шведським політиком Карльом Більдтом, який представляв Европейський союз на останньому засіданні „контактної гру-пи", запевнив, що „російську ідею" щодо спільного або почергового командування мироносним континґентом ООН підтримали З'єднані Стейти Америки.

Внесено зміни до закону про ветеранів війни

Київ (Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 13-го жовтня, Верховна Рада України розглянула питання поширення статті ч. 6 закону про статус ветеранів війни.

Під час обговорення виникли гострі дискусії навколо питання визнання вояків УПА ветеранами війни, оскільки вони боролися проти німецьких і російських загарбників. Однак особливих успіхів не досягнуто. Депутати схвалили в першому читанні зміни і доповнення до закону про статус ветеранів війни, якими дещо поширено статтю ч. 6 закону. У статті визначено осіб, що належать до учасників бойових дій.

Пільги, встановлені раніше для ветеранів України та колишнього СССР, поширюватимуться і на осіб, які під час бойових дій працювали в тилу — колгоспах, радгоспах, підприємствах народного господарства, військових технічних фахівців і радників, осіб, що працювали чи перебували у відрядженні в державах, де велися бойові дії; військовослужбовців Збройних Сил України, Служби Безпеки України, Міністерства Внутрішніх Справ України, інших військових формувань, які створювала Верховна Рада і були відрядженні для виконання миротворчих місій; ветеранів війни і осіб, які брали участь у бойових діях на території інших держав, в тому числі у партизанських загонах, підпільних групах, антифашистських формаціях, з'єднаннях і континґентах; осіб, яких у неповнолітньому віці було покликано до совєтської армії та фльоти у 1941–45 роках; військовозобов'язаних, котрих призивано на навчальні збори і яких скеровували до Афганістану для перевезення вантажів під час бойових дій; військовослужбовців автобатальйонів, які доставляли вантажі до Афганістану під час ведення там бойових дій; в'язнів концтаборів, ґетто, яким на час ув'язнення не сповнилося 16 років, а також дітей, що народилися у батьків ув'язнених.

Міжнародний конґрес політичних в'язнів підготовляється на 7-8-го листопада

Джерзі Сити, Н. Дж. — Як уже раніше інформовано, в Києві підготовляється Міжнародний конґрес політичних в'язнів комуністичних режимів на дні 7–8-го листопада.

На конґресі має бути розглянуте широке коло питань, що торкаються усіх засобів переслідувань і терору та інших аспектів комуністичних режимів, у праці трьох секцій. В тих секціях порушені будуть такі питання: марксизм-ленінізм — теоретична основа репресивних, тоталітарних режимів; сутність комуністичних режимів і неминучість їх краху; юридичні аспекти підготови до міжнародного суду над злочинами комунізму.

Відкриття конґресу відбудеться в дні 7-го листопада о год. 10-ій ранку у Великій залі Будинку Спілок України на Майдані Незалежности ч. 2 у Києві.

Організаційний комітет окремим письмом дякує усім, що відгукнулися на інформації про конґрес, вміщені у „Свободі" з 13-го вересня, та зложили свої пожертви на його переведення.

Особи зацікавлені взяти участь в конґресі все ще можуть зголоситися телефонічно або факсом на адресу Організаційного комітету: Київ-34, вул. Прорізна, 27, тел. (044)293-44-49, 228-03-06, 561-47-63, факс (044) 228-04-09.

Чи можна бачити життя в Україні „наскрізь"?

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Саме так неприкрашене дійсне життя в Україні хотів цього року побачити проф. Іван Лучечко, який хоча Україну відвідував вже 18 разів і може тим стоїть близько рекорду серед української спільноти в ЗСА, то, як каже, щойно цього року перебуваючи серед населення чотири місяці, впізнав її „наскрізь".

Ми признаємо, що звичайно наші відвідувачі у редакції передають нам картину дійсности трохи „спрепаровану", або, як я вже мала нагоду не один раз переконатися, представляють так як коньюнктура в цьому моменті відвідин вимагає. Це саме торкається і тих членів нашої спільноти, що їздять в Україну, бо вони любі гості, яких сердечно приймається, не дуже показуючи звичайне сьогодення а радше тільки це, що є ли-ше на „свято".

Отже тому з цікавістю слухаємо вражень І. Лучечка із його довгого перебування по селах і містах західньої України, не як гостя, але як звичайного мешканця, що міг відчути загальні настрої населення так політичні, як економічні і їх добре зареєструвати.

Проф. І. Лучечко розповідає в редакції про свої враження.

Наш гість — це справжній ентузіястичний „ґлобтроттер", який подорожує де лише може і має нагоду. Так мимоходом він згадує свою останню подорож „давн андер", в часі якої він затримав-ся також на острові Фіджі і там у столиці, зайшовши до публічної бібліотеки найшов у ній історію України, видану у Лондоні по англійськи 1970 року, а спонзоровану ніким іншим, а нашим УНСоюзом!

Але це розказує він лише на марґінесі, а справжня ціль його відвідин показати світлини та змалювати сучасну картину життя в Україні.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

Мафія має свій інтерес у спорті

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут на початку футбольного матчу між місцевим "Шахтарем" і симферопільською "Таврією" у підземному коридорі, що провадить до льожі почесних гостей, підірвано вибуховий пристрій із дистанційним управлінням. Загинуло вісім осіб, серед яких президент клюбу "Шахтар" Олександер Брагін. Ще 6 осіб поранено, двоє з них перебувають у важкому стані в лікарні. Президент Федерації Футболу України Віктор Банников переконаний, що ця акція не була скерована ані проти футболістів, ані проти болільників. Злочинці, правдоподібно, полювали на самого О. Брагіна, який вважається у Донецькому одним із найбільших кримінальних авторитетів.

Зміни в українському уряді

КИЇВ. — Згідно з указом Президента України, заступником голови Державного комітету телебачення і радіомовлення призначено Валерія Межинського. Іншим указом Президент Леонід Кучма призначив депутата Антона Бутейка, керівника парляментарної групи "Центр", першим заступником міністра закордонних справ України. Його попередник Борис Тарасюк, як уже повідомлялось, від'їхав два тижні тому амбасадором до Брюсселю. А. Бутейко, кандидат юридичних наук, фахівець з міжнародного права, очолював службу з міжнародних питань в адміністрації попереднього Президента. Це не зашкодило, однак, його дальшій кар'єрі, ані не викликало спротиву комісії Верховної Ради з закордонних справ та зв'язків з СНД. Її голова, комуніст Б. Олійник, дав високу оцінку професійним якостям нового віце-міністра. Не виключено, однак, що комуністи охоче віддають зараз демократам місця в Уряді, аби перекласти на них відповідальність за стан справ у державі, а також щоб утвердити свою більшість у парляменті. Адже за законом, працівники виконавчої влади зобов'язані скласти свої депутатські повноваження. Донедавна комуністи іґнорували це правило, але тепер, перейшовши в опозицію до Уряду, згадали про нього, намагаючись таким чином "вичистити" з парляменту близько 40 некомуністичних депутатів.

Т. Петриненко допоміг затримати злочинців

КИЇВ. — Відомий артист української сцени Тарас Петриненко помітив, як на вулиці група невідомих обстежує його автомобіль „Шевролет". Він зателефонував куди слід і через кілька хвилин міліція затримала трьох грузинів, у яких знайдено запальник автомобільних моторів. Їх арештовано.

Генерал Будніков має нове призначення

КИЇВ. — У Міністерстві Внутрішніх Справ України підготовлено наказ про нове призначення генерала Буднікова, який керував погромом похоронної процесії 18-го липня. В кулуарах говорять про близькі відносини генерала з особами, близькими до Президента. Отож покищо його призначають начальником управління міліції в одну з областей, а коли пристрасті навколо „кривавого вівтірка" затихнуть, він нібито має шанси стати заступником міністра внітрішніх справ.

Дякують Президентові Л. Кучмі

КИЇВ. — Світове об'єднання брацлавських гасидів у листі до Леоніда Кучми дякує йому та органам внутрішніх справ за надання змоги ізраїльським прочанам відвідати Умань з нагоди їхнього Нового року. Подяку підписав рабин Майкл Дорфман.

Знову пограбовано прокуратуру

МИКОЛАЇВ. — Тут уже вдруге за останні півтора місяці із кабінету міського прокурора вкрадено конп'ютер. Втрати становлять десятки мільйонів карбованців. Як уже інформовано, не-щодавно подібну крадіжку вчинено і в Києві.

Чорнобильці єднаються в тюрмі

ЛЬВІВЩИНА. — У дрогобицькій тюрмі створено осередок Союзу Чорнобиля України. До нього увійшли в'язні, які брали участь у ліквідації катастрофи в ЧАЕС. Вони вимагають, щоб тюремна адміністрація не позбавляла їх пільг, належних ліквідаторам наслідків катастрофи.

Відкрито музей Симона Петлюри

ПОЛТАВА. — Тут, на базі 37-ої середньої школи створено Музей Симона Петлюри, у якому 17-го жовтня відкрито першу виставку під девізою „Пам'яті втраченого покоління", присвячену вшануванню тих, які в часи сталінізму загинули у катівнях НКВС.

В АМЕРИЦІ

ТУРБУЮЧИСЬ ФІНАНСОВИМ станом японських банків, Федеральна рада валютних резерв договорилась з японськими фінансовими установами про те, що вразі несподіваної валютної кризи допоможе їм у заміну за федеральні скарбничі векслі. Це вперше згадана державна установа в той спосіб хоче запобігти можливій кризі, бо з уваги на розміри японських фінансових установ криза подібна до тої, що сталась у 1987 може привести до поганих наслідків в цілому світі. Тому такі передбачаючі запобігання, викликані не надто ясною ситуацією деяких японських фінансових установ в ЗСА, мають на меті не допустити до будь-яких фінансових коливань.

НАЙНОВІШІ СТАТИСТИЧНІ дані вказують на те, що у ЗСА чим раз більше підлітків стають налоговими курцями цигарет. Щоб якось зупинити цю тенденцію, окремі стейти почали застосовувати різні способи для унеможливлення купна цигарет малолітніми. У суботу, 14-го жовтня, губернатор Каліфорнії Піт Вілсон підписав закон, який забороняє продажні машини цигарет скрізь за виїмком шинків бо туди підліткам вступ заборонено.

БЮРО СТАТИСТИКИ У СВОЄМУ звіті стверджує, що після 20-річного постійного спаду число родин з присутністю обидвоє батьків починає зростати, але всеодно кількість родин тільки з батьком або матір'ю значно перевищує. Майже одна третя всіх американських родин з дітьми в 1994 році були очолювані тільки одним із батьків. Серед муринів це явище є фактом у 65 відсотках родин, а у 25 відсотках серед білих родин. В загальному, 9.9 млн. матерей є отими головами родин у порівнянні до 1.6 млн., де головою родини залишився сам батько.

У СВІТІ

ТЕПЕР У СВІТІ налічується до 30 мільйонів кочівниківскотарів, які населюють пустелю Альжирської Сагари, Кенію, Танзанію і північ Монголії. Протягом багатьох віків вони зберігають власні форми кочівництва, які в найбільшій мірі відповідають природним умовинам. Виникнувши ще в 2-му тисячолітті до нашої ери, кочівництво сприяло збільшенню поголів'я худоби, освоєнню незаселених земель, розвитку зв'язків між різними племенами. Однак у наші часи кочівникам-скотарям стає все тяжче жити. Особливі труднощі для них створюють державні кордони, а також спроби деяких держав накинути їм осідлий спосіб життя. Втративши твердий ґрунт під ногами, корінні скотарі стають „зайвими людьми" і поповнюють соціяльне „дно" великих міст. „Треба нагайно вивчити можливість прийняття спеціяльних міжнародних конвенцій, які полегшили б кочівникам доступ до необхідних для життя природних ресурсів",— пише з цього приводу у „Кур'єрі ЮНЕСКО" французький вчений Андре Бурже, який разом з іншими науковцями досліджує тему „Держави і кочові спільноти".

ПОВІДОМЛЕННЯ

до членів з виплаченими грамотами

Повідомляємо всіх хто одержав у вересні ц.р. лист із Головної Канцелярії про програму зміни виплаченої грамоти на грамоту з одноразовою вкладкою на підвищену суму, реченець продовжено до кінця жовтня ц. р. Вже висилаємо листи на жовтень. Користайте з нагоди та не відкладайте бо ця нагода не повториться.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Познаки ізоляціонізму

В останні роки в американській суспільно-політичній атмосфері все виразніше відчувається порух ізоляціонізму. Ця тенденцію дехто навіть пробує оформити як цілісну передвиборчу плятформу — згадаймо хоч би Патрика Б'юкенена з його протестами проти НАФТА і закликами „нарешті зайнятися внутрішніми проблемами". Треба, й то дуже, зайнятися ними, однак відривати внутрішні проблеми від зовнішніх у нашому інформаційно щільному, взаємозалежному світі — це все одно, що протиставляти тіло душі.

Присмак ізоляціонізму має проєкт нового закону про іміграцію, рекомендований Конгресові двопартійною комісією. Більшість спостерігачів передбачає, що вже в наступному році Конгрес узаконить цей проєкт. Отже, вперше за 70 літ ЗСА застосують рішучі антиіміграційні заходи, при чому майбутній закон навіть не ділить іміграцію на легальну і нелегальну. Все це звучить дуже дивно — як на країну, засновану імігрантами.

І все ж підстав для такого закону аж задосить. Минулого року берегова сторожа затримала щонайменше мільйон чужинців при їхній спробі опинитися на американській території. А скількох не затримали? Найбільш „переходовий" кордон — з Мехіко. В Каліфорнії імігрантів — 24 відсотки, майже кожний четвертий мешканець стейту. Самозрозуміло, мільони нелегалів. Тому губернатор Піт Вілсон так легко повірив, що політичний похід проти іміграції негайно підтримає вся Америка. Тим більше, що справді йдеться не про стейтову, а про федеральну проблему. У 70-ті, 80-ті і від початку 90-их років до Америки щороку в'їздило 850,000—900,000 чужинців. Згідно з останніми даними Бюра перепису, дев'ять відсотків теперішнього населення ЗСА народилися поза цією країною. Імігранти, особливо нелегальні, створюють для суспільства додаткові труднощі, бо, мовляв, чим їх більше, тим менше місць праці. І всі вони хочуть їсти, мати дах над головою, авта, посилати дітей у школу, дивитися на відео, а коли нема праці, то сидіти на велфері і діставати "фудстемпи".

Якою актуальною не була б іміграційна проблема, не вона в американському житті найбільша. Тому дивує нездорова хіть багатьох політиків вказувати пальцем не туди, куди дійсно треба. На щастя, Америка покищо здатна відрізняти наслідки від причин. Піт Вілсон виставив себе на сміх, закликаючи з-під статуї Свободи зачинити перед імігрантами двері в країну імігрантів. Газета „Ню Йорк Пост" іронізувала з цього приводу: „Хіба не достойний захоплення той, хто наважився перетворити богиню іміграції, Пані Свободу, у символ нової американської ксенофобії? Що тепер написано біля її підніжжя? „Заберіть назад своїх бідних, стражденних, спраглих за ковтком волі — у нас своїх клопотів повно!"?"

Задалеко зайшовши, Вілсон змушений був відмовитися від боротьби за президентське крісло. Каліфорнія — ще не вся Америка. Крім знедолених мехіканців, які часто-густо не те що англійської мови не знають, але навіть по-еспанськи не вміють ні читати, ні писати, в Америку з великими надіями їдуть кращі спеціялісти з усього світу, знаходячи тут поле для застосування своїх здібностей і талантів. Вони не лише не відбирають від американців місць праці, але ще й створюють нові.

Ось чому проєкт нового закону спричинив виникнення „іміграційного лобі". До нього увійшли електронічно-комп'ютерні компанії, консервативні науково-дослідні центри, правозахисні організації, Католицька Церква, етнічні об'єднання американців.

Таким чином, є велика надія, що сьогоднішня політична еліта Америки, хоче вона цього чи ні, почує ту гірку для неї правду, що найгостріші американські суспільні проблеми породжені не іміграцією, а сороклітнім впливом ліbeралів у Конгресі. Вони запевняли, що допомоговими програмами і велфером збудують „велике суспільство", а насправді поглибили поділ у спільноті, постійним збільшенням податків спричинили збайдужіння народу до долі держави. Америка була колись привабливим плавильним горнилом, з якого різношерсні прибульці виходили активними громадянами, американськими патріотами. Тепер же імігранти опиняються в незавидній ролі „ні там, ні тут", а дехто дивиться на них косо, мов на жертовних овечок, які мусять платити за чужі гріхи.

Володимир Звіглянич

УКРАЇНСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ МОДЕЛЬ

I

Рік тому, у жовтні 1994 року, Президент України Леонід Кучма проголосив у парляменті програму радикальних економічних реформ. Ця програма здобула підтримку як з боку західніх держав, так і міжнародних фінансових установ, таких як Міжнародний Валютний Фонд та Світовий Банк, чиї рекомендації стосовно перетворень тоталітарних економічних моделів на ринково орієнтовані створили ідеологічне підґрунтя кучмівської програми. Західній політичний естаблішмент похвалив Кучму насамперед за його сміливу економічну програму та приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Поворот до ринку з „українським обличчям"

Менш ніж за рік ідеологія та стратегія економічних реформ в Україні зазнала драматичного повороту від науково обґрунтованих законів та правил економічних трансформацій, інваріянтних стосовно різних країн, до „етнізації" економічної теорії та практики, тобто узалежнення їх від особливостей національного розвитку.

„Етнізація" економічної теорії знайшла свій вираз, поперше, у заяві Євгена Марчука на українській економічній конференції, що відбулася у Києві 15-го вересня ц. р., в якій зазначалося, що „так званий ринковий бліцкріґ, призначений започаткувати та прискорити самореґульовані економічні процеси в наслідок застосування законів клясичної ринкової економіки, виявився передчасним". Звідси випливає, що Україна повинна знайти свій власний модель ринкових реформ, щоб подолати прірву між нею та розвинутими ринковими демократіями.

Подруге, „етнізація" економічної теорії підкреслює радше „власну спроможність" нації, історичних традицій та менталітету народу, аніж застосування науково підтверджених правил економічної гри. Впровадження економічних реформ, згідно з твердженням Марчука та Кучми, повинно спиратися на традиційних вартостях народного життя.

„Етнізація" економічної практики передбачає, як зазначав Кучма на згаданій конференції, „встановлення соціяльно орієнтованої ринкової економіки, реґульованої державою". Сполучення української національної психології, духовности та традицій зі зростаючим втручанням держави до економічного життя суспільства становить сутність недавнього перегляду економічної стратегії на Україні.

Жовтень-94: „монетарський" етап

Основними засадами радикальної програми економічних реформ Кучми, ентузіястично підтриманих Заходом, були: 1) скорочення всіх державних субсидій і проведення фінансової та грошової стабілізації; 2) скорочення державних видатків та бюджетного дефіциту від 8 відсотків ВНП у 1995 році до 4 відсотків у 1997; 3) створення до кінця 1994 р. державного ринку цінних паперів для неінфляційного покриття дефіциту державного бюджету. Програмою передбачалося, зокрема, створення Національного комітету відкритого ринку для нагляду за розвитком ринку цінних паперів.

Головною причиною „корекції" жовтневої-94 року програми, запропонованої пізніше Кучмою та його економічними дорадниками, була думка, що „сліпий монетаризм", буцімто впроваджений в Україні, ліквідує державний сектор та применшує ролю держави у процесі реформ.

Однак сама лише кількість державних органів, покликаних наглядати над впровадженням жовтневої програми спростовує це твердження. Зокрема, програма передбачала створення таки державних органів: Міжгалузеву консультативну раду діяльности банків; Державну комісію цінних паперів; Міжгалузевий комітет з демонополізації економіки; Державну програму розвитку земельної реформи в Україні; Державну програму розвитку експортного потенціялу України та багатьох інших подібних державних органів. Отже, в межах „монетарного" етапу економічних реформ на Україні було достатньо державних органів, здатних контролювати перехід до ринку. Що ж зумовило „корекцію" економічних реформ?

Етап „корекції": можливі причини

У своєму річному посланні до парляменту 4-го квітня 1995 року Леонід Кучма звинуватив „політику сліпого монетаризму" та зазначив, що прискорена ринкова трансформація економіки мусить привести до створення ефективної системи соціяльного захисту населення. В реальності це означало зміщення стратегічних пріоритетів економічних реформ з радикалізму до ґрадуалізму та створення „соціяльно орієнтованої ринкової економіки", улюбленого витвору економічного мислення ще за часів Ґорбачова – Рижкова. У червні ц. р. у своєму виступі в Ужгороді він наголосив на базисній ідеї передбачуваної „корекції" реформ: замість 1-2 відс. місячної інфляції, як передбачалося за угодою з МВФ, було запропоновано 4-5 відс. Анатолій Гальчинський, створювач жовтневої програми та дорадник Кучми з макроекономіки, сказав, що за цими на перший погляд незначними розбіжностями стоять два моделі майбутнього розвитку. Перший передбачає інтенсифікацію політики грошово-фінансової стабілізації та впровадження механізмів самовідтворення в економіку, тобто монетаризм у його чистій формі. Цей модель, на думку Гальчинського, по суті ліквідує підприємства військово-промислового комплексу, насамперед „Південмаш", найбільший виробник ядерних ракет у світі, очолюваний Кучмою перед його приходом до великої політики.

Для державного захисту та протекції підприємств військово-промислового комплексу та інших „мамутів" соціялістичної індустрії був обраний другий модель „поміркованої інфляції". Цей модель утворює фундамент „змішаної" (а не чисто ринкової) економіки і торує шлях до „українського моделю економіки".

Можуть бути три можливі причини названих економічних корекцій.

Поперше, державі не вдалося створити ті державні органи, які могли б наглядати за впровадженням ринкової економіки у рамках монетарного моделю, як це було у Східній Европі. Державна програма створення ринку цінних паперів, ключового елементу не інфляційного покриття бюджетного дефіциту, не була створена. Україна відклала на невизначений термін (принаймні до 1996 року) впровадження власної національної грошової одиниці — гривні. Це є неодмінною умовою фінансово-грошової стабілізації. Вартість тимчасової грошової одиниці, карбованця, впала у серпні на 35 відс. (з 150 тисяч до 220 тисяч) до доляра. Програма приватизації (8,000 середніх та великих підприємств, заплянованих на 1995 р.) дала лише трохи більше 200 підприємств такої кляси, дійсно приватизованих до серпня 1995 р. Усе це засвідчило об'єктивну необхідність сповільнення початково „радикальної" програми економічних реформ.

Подруге, жовтнева-94 р. програма зустріла змішану реакцію населення, політиків та засобів масової інформації. Домінуючими були настрої, що підтримували більш поступовий підхід до економічних реформ зі збереженням державного ґарантованого працевлаштування, повернення до переважно державного контролю в економічній політиці, безкоштовної медицини та освіти. Навіть ті з опитаних, які зазначили, що вони підтримують вільні ринкові реформи, вважають, що держава повинна ґарантувати їм працю. Це підтвердило, що населення ще має недостатнє уявлення про особисту відповідальність, притаманну вільній ринковій системі, та необхідність копіткої праці для поліпшення свого життя. Показово, що 75.7 відс. обрали західні демократії, включаючи Японію, як моделі для України. Це засвідчило наявність старої совєтської мрії — жити як на Заході, а працювати як за соціялізму, під сильним захистом з боку держави.

Потретє, етап „корекції" економічних реформ засвідчив драматичну зміну політичного ляндшафту на Україні. „Радикалізм" жовтневого-94 року ґатунку віддзеркалив післявиборчу евфорію, коли для Кучми та його команди було необхідно леґітимізувати несподівану перемогу в очах електорату, та, що було найбільш важливим, в очах потенційних країн-донорів та міжнародних фінансових інституцій. Ані МВФ, ані Світовий банк не дали б грошей під програму, що не ґрунтувалась би на їхніх рекомендаціях. Консервативні елементи українського Уряду, очолювані тодішнім прем'єром Віталієм Масоло́м, були на той час практично невтралізовані та не впливали на прийняття політичних рішень.

Ситуація змінилася драматичним чином після березня, коли Масол був змушений зрезиґнувати, та Євген Марчук, колишній шеф Служби Безпеки України, був призначений виконуючим обов'язки прем'єра.

(Закінчення буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Мовні теми — морська глибина...

Було це, здається, ще 1980 року, коли українська громада в Північній Америці переживала черговий двоподіл на „демократів" і „тоталітаристів", а в Торонто, як і в багатьох інших містах нашого континенту, відбулося бурхливе віче „демократів". На вічу кипіли пристрасті й емоції, а я, заглиблений у той час у „чисту науку", дослухався лише, якою мовою говорять виступаючі на сцені. Серед усіх інших привернув тоді мою увагу Іван Яворський, колишній адвокат з передвоєнного Львова, колишній львівський посол до польського сейму у Варшаві, енерґійний, по-західньоукраїнському елеґантний і красномовний. Мова його була вишукана і така ж елеґантна, але це не була та літературна мова, яку я вивчив від Тичини, Рильського, Бажана, Симоненка, Голобородька, Стуса та інших (я еміґрував 1974 року). Це не була навіть мова Шевченка. Це була мова львівської інтеліґенції міжвоєнного періоду. Звучала ця мова невимушено і вільно, і відчувалося, що доповідач не робить внутрішніх зусиль, щоб перекладати свої думки із якоїсь „культурнішої" мови на свій діялект. Прискіпливий аналітик міг би знайти в тій мові і польські, і навіть московські слова, але всі ці слова були „перфектно", по-галицькому українізовані. За певних історичних умов ця стара львівська мова могла б стати літературною мовою цілого народу, але ж відомо, що наш добровільно визнаний мовний центр — це Київщина і Полтавщина, від праісторичних часів до голоду 1932-33 років (мовний розвиток східньої України після голоду ми оправдано віддаємо на суворий іспит).

Цей епізод із далекого вже 1980 року пригадався мені у зв'язку з дискусією Романа Кухара і Олени Бартощук на мовні теми. Вона не може стриматись від іронічних випадів у бік „старого" інтеліґента. Її арґументація стерильно чиста, але не враховує історії мови. А тому її арґументація може відштовхнути і образити тих людей старшого віку, які свою мову виплекали в опозиції до інших впливів, а не до тих самих, яким протистояли Максим Рильський із Андрієм Малишком та Юрієм Яновським.

О. Бартощук, мабуть, не знає, що мова львівської інтеліґенції міжвоєнного періоду перебувала не тільки під впливом польської, але й була позначена глибокими впливами так званих „москвофілів" кінця XIX і початку XX ст. Ця обставина трохи пояснює, звідки взялися у галицьких патріотів оті незбагненні „русизми". Але не тільки в цьому річ. Західньоукраїнські діялекти мають багато лексичних подібностей до діялектів архангельських, псковських, новгородських, вологодських. Чому воно так — довідається той, хто присвятить себе глибинним філологічним студіям (проте вважайте: слово філологічний заборонене американським університетським „естаблішментом").

На закінчення я хочу порадити Олені Бартощук не гаяти часу на переучування галицької інтеліґенції, а зайнятись прополюванням фонетичних, лексичних, а особливо синтаксичних „совєтизмів" у мові українців. Це такі підступні віруси, що для боротьби з ними навряд чи вистачить совєтської чи й післясовєтської університетської освіти.

Д-р Ярослав Харчун
Монтреаль, Кве.

К. Квітчаста

Проросла надія

Проросла надія. Звідкіля?
Із малого чистого струмочка,
що заглянув тепло-тепло в очі,
молодим пагінням зайнялась?

Чи не поспішила ти, бува,
паростю до стежки прозвучати,
по якій ходили стужі часто
й дуже рідко — весняні дива?

Захищу тебе від холодів,
якщо в серці вистачить проміння,
коли в мене вистачить уміння
безнадію обминуть в біді.

Проросла надія, піднялась
із малого чистого струмочка,
що заглянув тепло-тепло в очі,
молодим пагінням зайнялась.

м. Охтирка, Сумщина

Анатолій Гороховський

ВОЛОДИМИР КОЗЯВКІН — ЛІКАР ВІД БОГА

III

А тепер слово директорові Харківського науково-дослідного інституту неврології і психіятрії професорові Петрові Волошинові, який є визнаним спеціялістом в цій галузі науки:

— Система лікування ДЦП, створена В. Козявкіном, є найбільш ефективна в медичній практиці світу. Про це свідчить, зокрема, той факт, що велика кількість хворих в Европі та Америці бажають лікуватися у трускавецькому центрі.

Конференція вчених Німеччини, Франції та Швайцарії, присвячена питанню регабілітації хворих ДЦП, визнала стійкий клінічний ефект, який досягається завдяки застосуванню методи лікування В. Козявкіна.

В Оффенбурзі, де відбувався цей науковий форум, створено Товариство сприяння лікуванню дітей, хворих церебральним паралічем, яке носить ім'я В. Козявкіна.

Коли лікар з Трускавця приїхав в Оффенбурґ і було оголошено, що він прийматиме хворих дітей, то біля його кабінету негайно утворилася черга. Місцеві газети тоді писали: українці привезли до нас черги. Більше черг у місті не можна зустріти.

І ось остання новина, про яку я довідався після недавньої телефонічної розмови з В. Козявкіном. В середині минулого місяця у Марселі відбувся міжнародний конґрес, на якому з доповіддю, яка привернула загальну увагу, виступив В. Козявкін. Він отримав персональне запрошення на черговий форум, який відбудеться в наступному році у Лондоні.

— Чи всі форми дитячого церебрального паралічу піддаються лікуванню за вашою методою?

— На жаль, не всі, ми добиваємося добрих успіхів, коли лікування починається у ранньому віці дитини, коли відсутні вторинні зміни у суглобах. В той же час важче допомогти дітям, які страждають епілепсією чи мають проблеми, пов'язані із соматичними захворюваннями.

— Успіхи ручної терапії привернули до себе увагу багатьох любителів слави і грошей. Здавалось би, безпечна метода, але інколи вона приводить до трагедії. Згадаймо хоча б відомого академіка Глушкова, який помер через те, що під час процедури некваліфікований ручний терапевт невдало повернув йому голову. Треба вистерігатись дурисвітів від народної медицини?

— Цілком згідний з вами. Скажу відверто: я ніколи не займався екстрасенсорикою, не маю ніякого відношення до таких коників, як зарядження води, чи створення якихось там енерґетичних полів. Я займаюсь серйозними справами і не раджу хворим вдаватися за допомогою до різних дурисвітів. Я переконаний, що в Україні потрібно створити інститут народної медицини. Такий науковий заклад міг би зібрати все відоме досі в царині ручної терапії.

— У кого ви вчилися майстерности ручної терапії, кого можете назвати своїми вчителями?

— Моя відповідь на це питання може видатися, що я хвалько. Ні, це не так. Були у мене вчителі, але практично до всього я дійшов сам. Але я завжди говорю: є клясична ручна терапія. Кожен, хто працює, хто користується нею, вносить щось своє. Це як у двох кравців — обидва шиють, однак в одного виходить тілогрійка, а у другого — „П'єр Карден".

— Досі я цікавився вами, як лікарем-практиком. А тепер просив би сказати кілька слів про свою наукову діяльність, над чим працюєте, які проблеми вас хвилюють?

— Проблем в наш час вистачає. Зупинюсь лише на науці, яка є своєрідним прожектором, що освітлює шлях практичній діяльності. Кілька років тому я захистив кандидатську дисертацію, тепер завершив роботу над докторською. Недавно відбулася її апробація, відгуки позитивні. Якщо все пройде добре, то стану ще цієї осени першим в Україні доктором наук, який займається дитячим церебральним паралічем. Окрім мене ще кілька лікарів успішно працюють над кандидатськими дисертаціями. Отож, наш регабілітаційний центр стає науковим осередком, значення якого виходить далеко за межі України.

За здобуті досягнення в галузі лікування дітей та дорослих указом Президента України мені було надано почесне звання „Заслужений діяч науки і техніки".

Від автора: На цьому місці я вирішив зробити невеличку перерву, аби зустрітися з батьками хворих дітей і послухати їх думку з приводу ефективности лікування у трускавецькому центрі.

У супроводі лікаря Галини Лунь, яка виконувала обов'язки перекладача, заходжу в кімнату, де мешкає прибулий з Німеччини чотирирічний Штефан Вітан. Його мати розповіла, що на першому році життя її син від крововиливу у мозок осліп, оглух, не міг рухатися. Прогноза була невтішна, лікарі визнали, що медицина в даному випадку безсила.

(Закінчення буде).

Чи можна...

(Закінчення зі стор. 1)

— Де б не поглянути, базарі, крамниці переповнені та можна в них купити все, що душа забажає — лише, щоб мати доляри на це купно, — розказує.

— А звідкіля всі ці зокрема екзотичного порядку товари приходять?

— Їх привозять через Болгарію, Польщу, Румунію — наш народ їздить і торгує, як лише може. Але назагал люди мало купують і ходять по місті, оглядаючи це все добро немов по музеях. Все, що вони можуть, то тільки подивляти. А ціни такі, як у нас в ЗСА, тільки немає багато в містах населення, що може собі дозволити стільки гроша видати. Тепер приймають купони всюди, але їхня вартість постійно зменшується. Все це причина для великої корупції і злочинности по містах. Сумно, що все це заставляє навіть провідних інтеліґентів до таких шляхів заробітку, тому що багато з них безробітні або платня ніяк не вистачає на прожиток. Ось бачите тут світлина з базару у Львові, інженер-архітект продає борщівські сорочки, бо не може знайти праці, — І. Лучечко витягає одну із численних цікавих світлин, що їх зробив в часі довгого перебування.

— Але хоча інтеліґенції не легко, то однак можна у Львові завважити культурне відродження, відбуваються постійно конкурси хорів, виступи різних ансамблів, Театр ім. Заньковецької дає вистави при виповнених залях, співочий ансамбль „Соколи" з Дрогобича давав у Львові аж три концерти, хоча квитки не були для мешканців дешеві, бо по 250,000 купонів.

— Але ви побували також багато по селах. Як оцінюєте життя там, коли йдеться про його економічну сторінку?

— По селах людям куди легше жити в порівнянні із містом. Люди важко працюють, але краще живуть. Возять продукти до міста і мають для себе, хоча управляти землю не так легко. Відчувається брак коней і тракторів і тому навіть як приділяють селянам землю — вони не дуже радо її беруть, бо немає як управляти і не має чим засівати. Ось погляньте на цю знімку: „запряжені" жінки замість машин. Важко повірити, правда?

— А які настрої серед мешканців села, чи подібні до тих у місті, якщо йдеться про загальну економічну та політичну ситуацію?

— Знаєте, це так як там кажуть: колись краще було жити але важче дихати, тепер легше дихати, але важче жити... Непослідовність економічних реформ збуджує у всіх зневіру до батьків народу, які не мають етики і моралі. Розуміється, що з того користають соціялісти та комуністи і організуються як лише можуть. І хоча село в 100 відсотках голосувало за незалежність, в розмовах можна було почути сумніви, як це було б тепер. А треба ще брати до уваги, що простолюддя не знало переслідувань за часів совєтської окупації та ще і успадкувало з тих років нахил до алкоголізму, що далі процвітає по селах, де „гонять" самогонку і де пляшка це є єдина розвага.

Безробітні продають на вулицях Львова.

А тепер треба таки орати жінками...

— А як в містах?

— Там трохи інакше. Інтеліґенція пригноблена, бож 40-50 відсотків її без праці. Тому багато із неї їде на роботи за границі України і то на фізичну працю, аби тільки заробити на прожиток. Тут ще й до пригноблення допомагає мешканева скрута, гігієнічні умовини, брак світла і брак безпеки. Тому не диво, що питаються: „Як довго можна жити з патріотизму? А коли дивуємося, чого виїздять за кордон то я почув у відповідь: „Не закидайте нам що це робимо. Ви також хотіли жити і тому виїхали, а тепер нас критикуєте".

— Значить, коли жити безпосередньо життям мешканців, а не бути туристом, то показується трохи інша картина, чи не так?

— Так, але тепер навіть і з туризмом українців із Заходу вже не так , як раніше. Готелі відносно дорогі, гігієнічні умовини у Львові не найкращі. Як оцінюють чужі фахівці туризму, Україна має великі можливості, але Уряд мусить поробити певні уліпшення та заходи. А все ж при тому, що економічно не є легко я вір'ю, що Україна це переборе і я бачив познаки економічної поправи, як ось приплив ліків, серед яких, наприклад, антибіотики можна дістати без рецепти, постають фабрики заграничних підприємств, люди на вулицях міст в загальному добре одягнені, транспорт діє доволі правильно є та не дорогий. Ціле щастя, що наші сусіди мають свої неполадки, то може не будуть нас „штовхати". Що однак дуже дивне і цікаве явище то це, що всюди, так по селах, як в містах будуються нові мешкальні будівлі і це такі люксусові, що насувається питання відкіля саме на це є гроші, коли одна цегла коштує 6,000 купонів, а на хату треба їх принаймні 50,000?

І. Лучечко кінчає свої спостереження, як пристало на туриста, зворушливим подарунком, а радше позичкою свого „скарбу". Це декілька чисел „Діла" та інших давніх передвоєнних українських часописів, що їх знайшов в родинному архіві Тереси Карпів.

І так ми переглядаємо завдяки тому ці давні газети, згадуємо порохом присипані події, читаючи напис „сконфісковано", пригадуємо часи, коли наша преса із-за польської цензури виходила з білими плямами. Може найбільше цінне і цікаве показується ювілейне число „Діла" з січня 1938 року, з якого ми вже містили фейлетон Галактіона Чіпки — Романа Купчинського „Скок у майбутнє", як він у тому році уявляв собі „Діло" в 2038 році.

От такі то скарби можна ще знайти, перебуваючи дов ssще у західній Україні!

Український Пласт у Бразилії

5-го серпня відбувся Другий крайовий з'їзд Українського Пласту в Бразилії, у приміщенні Товариства Прихильників Української Культури в Курітибі, столиці области Парана. Голова Крайової Пластової Старшини, відкривши з'їзд, попросив присутніх заспівати молитву „Царю Небесний" та гимн Закарпатських Пластунів. Відтак пл. сен. Корнелій Шмулик виголосив привітальне слово. Президію з'їзду обрано у складі: голова Іван Кіндра; 1-ий секретар — Михайло Гринчишин; 2-ий секретар — д-р Михайло Рубінець; гостя Почесної Президії — д-р Віра Селянська (Віра Вовк). Прочитано привіти від референтки Пласту Бразилії при Головній Пластовій Булаві Слави Рубель та від Крайової Пластової Ради та Крайової Пластової Старшини в Арґентині. Письменниця Віра Селянська зложила привіт усно.

По відчитанні протоколу попереднього І-го Крайового З'їзду, Корнелій Шмулик прочитав новий звіт діяльности Пласту в Бразилії, який був схвалений одноголосно. Після дискусій та обговорень вибрано нові керівні органи Пласту в такому складі:

Крайова Пластова Рада: голова Корнелій Шмулик; члени інж. Володимир Ґалат та д-р Віра Селянська.

Крайова Пластова Старшина: голова Іван В. Кіндра; заступник о. Микола Милусь; писар Йосафат Колтун; скарбник Віра Антонів; осаул Лусіо Муран; референти Наталія Гучок та д-р Михайло Рубінець.

По закінченні з'їзду увечері відбулася зустріч з українським громадянством. Новообраний голова Крайової Пластової Старшини Іван В. Кіндра запросив присутніх заспівати молитву „Царю небесний", відтак коротко висловився про Пласт, його значіння і завдання у вихованні молоді. Забрали слово також письменниця Віра Селянська та голова Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації Йосиф Вельґач. Д-р Михайло Рубінець виголосив змістовну доповідь про Український Пласт від початків його заснування аж до сьогодні. Зустріч закрито відспіванням гимну Закарпатських Пластунів.

Д-р Н. Н.

ПОДІЇ

ВИСТАВКА ТВОРІВ Б. ТИТЛИ В ЛОС АНДЖЕЛЕС

Лос Анджелес. — Тут від 5-го до 12-го листопада ц. р.в парафіяльному домі української католицької церкви, 5154 Де Лонґпре аве., проходитиме виставка картин Богдана Титли. Її влаштовують 111-ий Відділ СУА ім. Алли Горської та місцевий гурток Пластприяту.

У НЕДІЛЮ, 15-ГО ЖОВТНЯ, з уваги на мрячну погоду знову відложено науково-дослідний 16-денний полет космічного корабля „Колюмбія". Це вже шостий раз, що з тих чи інших причин цей полет були змушені відложити, і це було рекордовим числом відложень полетів.Наступну спробу заплянoвано на четвер, 19-го жовтня.

ІСЛЯМСЬКИЙ РУХ ОПОРУ Гамас відкинув пропозицію керівника палестинської національної адміністації Ясіра Арафата взяти участь у перших загальних палестинських виборах на західньому березі Йордану і в смузі Ґази, які мають відбутися в наступному році. „Наше наставлення залишається незмінним",— сказав з цього приводу представник цієї радикальної палестинської групи Ібраґім Ґуша. Відмову від участи у виборах керівники Гамас пояснють тим, що сама ідея їх проведення „є вислідом ганебних угод між Палестинською визвольною організацією та Ізраїлем". Тому Гамас виступає не тільки проти виборів, але й проти ізраїльсько-палестинського мирного процесу.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Пакістану Беназір Бгутто підтвердила інформацію про арешт 36 армійських старшин, в тому числі генерала Загір-уль-Ісляма Аббасі, які плянували здійснити державний переворот. Під час зустрічі з журналістами Б. Бгутто підкреслила, що метою змовників була „ісламська революція" у країні. У зв'язку з цим спостерігачі пишуть, що змову армійської верхівки вдалося унеможливити якраз напередодні 19-го жовтня, дворічного ювілею другої каденції кабінету Б. Бгутто. У 1990 році її позбавили посту, оскільки вона розійшлася в політичних поглядах з військовими, представники яких, як відомо, очолювали уряд Пакістану 25 років за його 48 -річну історію. У жовтні 1993 року Б. Бгутто зі своєю Пакістанською народною партією перемогла у загальних виборах і знову вернулася до управління державою.

Нові фундатори УВУ

Проф. д-р П. і Л. Ґої

До ряду помітних благодійних жертводавців Фундації Українського Вільного Університету ввійшли нові фундатори в особах подружжя проф. д-ра Петра Ґоя та його дружини Олени-Лесі, які створили постійний стипендійний фонд їхнього імени, пожертвувавши десять тисяч дол. Впродовж двадцяти років вони були головними будівничими фондів УВУ, невтомними трудівниками, палкими носіями ідеї допомоги Українському Вільному Університетові — бастіонові української науки у вільному світі, що обходить цього року сімдесятип'ятиріччя свого існування.

Проф. Петро Ґой народився 1925 року в селі Михайлівці Підгаєцького повіту, західня Україна, в родині Антона й Олени з Балдисів. Закінчив народню школу у рідному селі та вчительський семінар у Рогатині і Бучачі, гімназійну освіту здобув у Мюнхен-Карсфельд, а університетські студії в Мюнхені на філософічному факультеті Українського Вільного Університету, завершивши їх докторською дипломною працею „Дипломатичні зв'язки України з Москвою в рр. 1648-1651". В переселенчих таборах у Німеччині брав активну участь у студентських організаціях, Пласті і Спілці Української Молоді. До сьогодні проф. П. Ґой є членом пластового куреня „Лісові чорти".

Після приїзду до Америки продовжував студії в Колюмбійському університеті в Ню Йорку, які закінчив ступенем маґістра з бібліотекознавства. До відходу на емеритуру працював бібліотекарем в Міському університеті та читав лекції з американської слов'янської спадщини.

Проф. Петро Ґой є автором довідника слов'янських бібліотекарів ЗСА і Канади, виданого Конґресовою бібліотекою ЗСА, співавтором вана бл. Едіґна.

Із 1975 року проф. Петро Ґой очолює Фундацію УВУ в Ню Йорку, яка під його вмілим керівництвом стала важливою фінансовою базою для наукової праці УВУ, вишколу вчителів українознавства. Сьогодні в зв'язку з більшою участю студентів-науковців з України фінансова допомога Фундації УВУ посилюється завдяки патріотичній жертвенності української діяспори. З ініціятиви проф. П. Ґоя створено „Бібліотеку української діяспори" у Львові при Університеті ім. Івана Франка, в лютім 1992 року. Будучи від 1992 року ректором УВУ, він здійснив низку корисних проєктів для своєї наукової інституції, зокрема прийняв понад десяток професорів до викладацького складу УВУ, нав'язав контакти з Міністерством Освіти України, за словами учасників літніх семестрів, проф. П. Ґой перший відкрив українським студентам вікно у західній світ.

Серед творчих задумів проф. Ґоя — видання документальних матеріялів про московсько-комуністичні злочини у Вінниці та польські злочини в рамках т. зв. „Акції Вісла", а також публікація творів колишнього ректора УВУ о. Авґустина Волошина, на що фундатори виділили 3,000 дол.

Дружина Олена-Леся Станчак-Ґой народилася в селі Бонарівці на Лемківщині 1926 року в родині Константина і Катерини з Ґолеїв. Народну освіту здобула в рідному селі, учительський семінар закінчила вже на чужині, у переселенчому таборі в Мюнхен-Фрайман. З перших днів після приїзду до Америки включилася в громадську працю українського Ню Йорку. Стає активною в Союзі Українок Америки, входить до його окружної управи, співпрацює з Організацією Оборони Лемківщини, працює в Комітеті словника технічних бібліотечних термінів англійсько-еспанською та еспансько-англійською мовами, який став підручником американських бібліотечних шкіл. Його статті нерідко з'являються в українській пресі діяспори.

Проф. Ґой тісно пов'язаний з Українським Вільним Університетом, своєю незабутньою „альма матер". Там він викладає на літніх курсах УВУ, організує Студійні групи української студентської молоді під назвою „Стежками батьків по Европі", з якими відвідує на вакаціях европейські країни, відкриваючи й відшукуючи в них історичні сліди українських предків. Таким чином українська молодь, народжена поза батьківщиною, має змогу ознайомитися з історичними пам'ятниками, місцями поховань Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Степана Бендери, ще більш зацікавитися вивченням своєї історії й культури.

З ініціятиви проф. Ґоя та студійної групи вистарано дозвіл на встановлення пропам'ятної плити в концентраційному таборі Дахав (Німеччина) з написом про те, що в цьому колишньому млині смерти, поруч інших національностей, загинули сотні українців. Студійна група відвідувала цвинтарі Фельбах, Монте Касіно (в Італії), а також мюнхенський цвинтар, відшукуючи гроби українських воїнів Другої світової війни, вшановуючи їх релігійними відправами та молитвами. У пошуках слідів українських предків щирому патріотові та винахідливій людині проф. Ґоєві вдалося відкрити в селі Пух біля Мюнхену гріб доньки Анни Ярославни, королеви Франції, внучки князя Ярослава Мудрого, Блаженної Едіґни, де з нагоди 1000-річчя Хрищення України в 1988 році Студійна група „Стежками батьків по Европі" поставила пам'ятку-образ у церкві, в якій похо-Об'єднаних Організацій міста Ню Йорку, вчителює у Школі Українознавства. Подібно як її муж, віддана праці для УВУ, завідує канцелярією Фундації УВУ та є її промотором.

Достойні фундатори є батьками двох дітей, Юрія і Марусі, яким дали високу освіту, виховали їх в українському дусі. Управа Фундації УВУ бажає достойним фундаторам проф. д-рові Петрові і Лесі творчих, здорових многих літ.

Оксана Луцька

Діти з України в таборі молоді УЗХ на Оселі ім. О. Ольжича

Група 13-ох дітей з Донецького на Оселі ім. Ольжича.

Від 1959 року відбуваються на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па., табори молоді, засновані ще діячкою Українського Золотого Хреста св. п. Оксаною Ґенґало.

Міняються обставини, відходять виховники й вихованці, та суть лишається та сама: причинитися до національного виховання молоді та скріпити фізичні сили таборовиків.

Цього року було на таборах в липні 39 дітей. У це число входила і група з далекого Донецького: 13 дітей і двоє дорослих для супроводу. Це вже втретє прибуває на запрошення УЗХ група дітей з України. Перші дві групи (1991 рік — 13 осіб і 1992 рік — дев'ять осіб) — це були чорнобильські діти. Цим разом — зі сходу України. Проведено з дітьми гарну працю. Вони поїхали домів задоволені, з кращим знанням про історію України, Америки і українського поселення. Вдячні батьки прислали теплого листа подяки.

Відбулися Українські Дні в Чикаґо

„Докладеш рук, вийде добре діло". Цю приказку можна з великою слушністю віднести до цьогорічних Українських Днів, які відбулися в Чикаґо 9-го та 10-го вересня. І дійсно, взяло чимало праці до підготування фестивалю Українських Днів. Скільки лише відбуто засідань, скільки організаційної праці, щоб підшукати та законтрактувати виконавців мистецької програми, а скільки то вже було переговорів із торгівцями, які винаймали будки для продажу речей, починаючи від мистецьких картин і кінчаючи на різних сувенірах. Додаймо до того ще будки, в яких продавались різні харчі і напої. А скільки було закарлючок до полагодження в місті! Треба було отримати дозвіл на одне, на друге, на десяте. Здавалося б, що все буде так, як було минулого року. Та куди там. Виходить, що функція тих, що дістаються на міську працю, полягає на тому, щоб з року в рік міняти ординанси. Та, на щастя, знайшлися люди до праці, доклали рук і все вийшло дійсно успішно. Слід відзначити великий вклад праці в підготові до Українських Днів голови Ділового комітету адв. Михайла Кліша. Чудова погода під час цих двох днів відіграла, мабуть, чи не найважливішу ролю.

Українські Дні в Чикаґо відбувалися продовж двох днів. Міський парк ім. Смита, що знаходиться у південнозахідньому куточку тієї дільниці міста, яку в Чикаґо називаємо Українським селом, — і де цього року відбувались Українські Дні, був продовж тих двох днів дійсно українським.

Відвідувачів Українських Днів цього року було понад 3,000. Ті, що прийшли — не жаліли. За ці два дні вони наслухались української музики та пісень, надивились на українські народні танці, а ще інші вертались додому із закупленим сувеніром-пам'яткою.

В програмі обидвох днів, починаючи з год. 1:30 в суботу та 12:30 в неділю і кінчаючи в 7:30 вечора, виступали безперервно напереміну музичний ансамбль „Джерело", вокальний самодіяльний гурток в Чикаґо, вокальний ансамбль з Ню Йорку „Дарка і Славко", з сольовими виступами гри на бандурі Оксана Родак-Луценко та Остап Стахів та вокально-естрадний гурт з України „Дивоцвіт" під мистецьким керівництвом Марії Помірчі. Ця остання група в складі трьох дівчат і трьох хлопців у віці від 14 до 17 років надзвичайно гарно виконали ряд сучасних українських пісень, здобуваючи прихильність публіки і теплі оплески. Різноманітність в програму внесли також танцювальні групи: школа українського народного балету при парафії св. Йосифа, танцювальні ансамблі СУМ ім. Павлушкова „Веселка" та „Водограй" і танцювальний ансамбль того ж осередку „Україна" (всі танцювальні одиниці під мистецьким керівництвом Євгена Літвінова). Відкрив Українські Дні голова Іллинойського Відділу УККА інж. Орест Бараник, а ведення програми спочивало в руках дикторки власної радіопрограми Марійки Чичули.

Новиною на Українських Днях цього року був конкурс знань між дітьми, який перевела Оленка Ковчак. В конкурсі взяли участь діти початкових кляс українознавства. Учасники конкурсу були нагороджені.

Під кінець Українських Днів відбулася льотерія, яка включала телевізор та два квитки в Україну „Авіялінії" України. Ці два виграші були уфундовані Першим Українським Федеральним Щадничим Банком „Певність". Окремим виграшом були два квитки до міст в Америці летунської лінії „Амерікан Ейрлайнс", уфундовані містом.

Як звичайно, Українські Дні реклямувались на афішах, в летючках та на програмах українських радіопередач. Великий розголос про Українські Дні цього року також був у підміських газетах, в метрополітальних часописах міста Чикаґо, як також і на телевізійному каналі число 7.

Українські Дні мають довгу традицію. В минулому говорилося, що однією з цілей Українських Днів було ознайомлювати наше американське довкілля з нами, українцями, з нашою культурою — піснями, музикою, танцями, народним мистецтвом. І треба додати, що Українські Дні якоюсь мірою те завдання виконували. Та ціль є актуальна і сьогодні, одначе помічається щось нового. Неукраїнці, які відвідують Українські Дні, сьогодні виявляють більше знання про Україну, як колись. Без сумніву, що те, що Україна стала незалежною державою тут відіграє не малу ролю.

Навіть і ми, що приходимо на Українські Дні, сьогодні не є такі, як були колись. Поводимось більше самопевно, не зітхаємо і не плачемо, співаємо нові пісні з державницьким змістом, і не про поневолення, а про державне будівництво розмовляємо між собою. Тому Українські Дні в Чикаґо мусять продовжуватися, скільки це не коштувало б труду.

Лука Костелина

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику" (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відбулася спортова програма Українського Фестивалю

Голмдел, 23-го вересня 1995 р. (О.Т.). — Згідно з пляном Фестивального комітету, тут, на спортових базах Арт Центру відбулася спортова програма Українського Фестивалю, до якої входили футбольні турніри чоловічих і жіночих дружин, як теж трійкові змагання відбиванки.

У футбольному турнірі змагалося шість дружин, в тому дві жіночі. Ігри проходили 2x15 хвилин, якими проводили офіційні судді ЮСФА — Володимир Гивель і Богдан Микуляк. Технічні висліди змагань:

УСВТ „Ч. Січ" „А" — УСВТ „Ч. Січ" „Б" — 4:4
УСК Ню Йорк „А" — УСК Ню Йорк „Б" — 1:4
УСВТ „Ч. Січ" „А" — УСК Ню Йорк „А" — 5:3
УСК Ню Йорк „Б" — УСВТ „Ч. Січ" — 2:1
УСК Ню Йорк „А" — УСВТ „Ч. Січ" „Б" — 4:0
УСВТ „Ч. Січ" „А" — УСК Ню Йорк „Б" — 4:3

В кінцевому показнику табелі ігор турніру дружини зайняли такі місця: 1. УСВТ „Ч. Січ" „А" — 5:1 точок і 9:6 відношення ґолів 2. УСК Ню Йорк „Б" — 3:3, 9:6 3. УСК Ню Йорк „А" — 3:8, 8:11. 4. УСВТ „Ч. Січ" „Б" — 1:5, 5:10.

Найкращим стрільцем турніру вийшов Петро Борецький УСВТ „Ч. Січ" (7 ґолів). В жіночій групі УСВТ „Ч. Січ" перемогла Гилсайд Амерікенс вислідом 5:2.

В трійковому відбиванковому турнірі перемогла трійка УСВТ „Ч. Січ" під проводом О. Гладкого. Трофеї, уфундовані Українським фестивалем для переможців, вручив керівник спортової програми О. Твардовський.

УСВТ „Ч. Січ" — Карні Скатс Ф. К. — 2:0

Цими змаганнями за чемпіонат „Еліт" півпрофесійної дивізії Ґарден Стейт Саккер Ліґ, що відбулися в неділю, 24-го вересня ц.р. перша дружина „Ч. Січі" здобула перемогу „сухим" вислідом 2:0. Карні Скатс — це сильна дружина зформована із колишніх професійних футболістів з Шотляндії в минулому році виступала в міжстейтовій професійній лізі. Саме на тій підставі була прийнята до вище названої дивізії ҐССЛіґи. Протягом довгих років, коли цей клюб виступав поруч „Ч. Січі" у вищих дивізіях попередніх ліґ, наші футболісти дуже рідко перемагали цих сильних суперників. І врешті час прийшов... На початку тієї зустрічі шкоти мали легку перевагу, головно в швидкості. Поволі набирали темпа й господарі, завдяки чому гра проходила рівнорядно. До перерви вислід залишився ремісовим 0:0. Після відпочинку „січовики" в свою чергу накинули швидше темпо, а чолові снайпери їх нападу, головно Петро Борецький, все частіше випробували вмілості воротаря гостей. В 70-ій хвилині Борецький з гарної акції Гриця Сергіїва ефектовно відкрив конто ґолів 1:0. Після цього ґоля суперники дещо розгубилися, почали панічно відбивати м'яч із своєї половини поза межі площі змагань. У 81-ій хвилині напад „Ч. Січі" провів чергову продуману атаку, яку знову вміло використав Борецький і з близької віддалі подвоїв рахунок 2:0. До кінця тієї зустрічі обидві дружини мали добрі шанси до здобуття ґолів, але енерґійні оборонці і воротарі ліквідували усі небезпеки. Склад „Ч. Січі": М. Миррей, М. Хамуляк, П. Паливода, М. Варянка, Кохановський, В. Науменко, Рубін, Борецький, Сергіїв, Десросір, Єменез, Я. Твардовський, Вільшинський. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Київське „Динамо" дискваліфіковане з ігор за Чашу чемпіонів Европи

Згідно з поданими світовими пресовими аґентствами інформаціями, київське „Динамо", що саме перемогло в серії ігор за Чашу чемпіонів Европи клюб „Панатінайкос", Греція, було дискваліфіковане за спробу підплатити суддю згаданих змагань Антонія Нієто з Еспанії. Обвинувачення цього судді розглянула на своєму спеціяльному засіданні контрольно-дисциплінарна комісія Европейської футбольної федерації, яка і винесла вирок, дискваліфікацію на час трьох років, в яких „Динамо", якщо навіть здобуде звання чемпіона вищої ліґи України, не зможе виступати в цій заавансованій лізі.

Не зважаючи на подані факти і додаткове звернення президента України Леоніда Кучми та голови ВР Олександра Мороза, Апеляційна комісія підтвердила дискваліфікацію „Динамо" на европейській арені на два роки. У своїх зверненнях Президент України і голова ВР О. Мороз висловили затурбовання, що ця дискваліфікація є великим ударом по всьому українському футболі і численних його прихильниках. Не помогли й запевнення, що в Києві урядові чинники передали цю справу до Міністерства юстиції для перегляду поведінки в цьому інциденті віцепрезидента „Динамо" Ігоря Суркіса і секретаря Василя Бабійчука. Обидвох УЕФА дискваліфікувала від футболу на ціле життя. Щойно висліди цих інвестиґацій покажуть, чи це обвинувачення УЕФА проти „Динамо" було справедливе, чи може поза кулісами хтось організував проти українського футболу провокацію.

Крім дружини „Динамо" доживотно дискваліфіковані з активности у футболі генеральний секретар клюбу Василь Бабійчук і член Ради директорів Ігор Суркіс, рідний брат Григорія Суркіса, президента ФК „Динамо".

З проводу ФК „Динамо" була подана версія цього серйозного випадку в такій формі: „Після прибуття до Києва згаданий суддя, користаючи з нагоди, зайшов до крамниці продажу футер, який славиться доброю якістю і підходящими цінами. Коли одначе при виборі не знайшлося бажаного розміру, продавці запропонували поробити відповідні поправки і доставити до готелю, де замешкав суддя. Дотримавши слова, репрезентант крамниці привіз поправлене футро до готелю в наступному дні. Коли одначе йому представили рахунок на 30,000 дол., суддя з обуренням відмовився заплатити і не прийняв замовленого товару". Він теж негайно поінформував репрезентанта Европейської футбольної федерації, що, мовляв, його пробували підкупити у формі вище згаданого футра. Були теж натяки, що цю провокацію вміло зааранжували власники-багатії футбольного клюбу „Панатінайкос", які недавно подібне встроїли в міжнародних кошиківкових змаганнях московського ЦСКА з грецьким клюбом в Атенах.

Ряд европейських оглядачів футболу заскочені цим відносно „жорстоким" вироком, що його винесла згадана вище комісія. Вони пригадують, що справжні акти підкупу траплялися в минулому, наприклад, з московськими клюбами „Спартак" і ЦСКА (обидва були тільки попереджені), французьким „Олімпіком" (дискваліфікований на два сезони). На два сезони було дискваліфіковане „Динамо" Тбілісі, Грузія.

Якщо ця дискваліфікація залишиться в силі, то очевидно вона може причинитися до упадку цього славного футбольного клюбу в Києві.

Майже неможливо буде проводові „Динамо" втримати цей добірний склад дружини, в якому вона почала вигравати зустрічі на найвищому европейському рівні. Цілий ряд німецьких, еспанських, французьких і, передовсім, російських клюбів вже почали рекрутські акції, пропонуючи українським футболістам привабливі контракти. Очевидно, якщо дійсно дійде до виїздів цих футбольних талантів то на цьому потерпить футбольна репрезентація України, яка бореться за краще як 26-те місце в ранґуванні Европи.

Не здійсниться теж плян повороту до „Динамо", а через це і до збірної України, славного тренера Валерія Лобановського, який тепер працює на контракті в збірній Кувайту. Потерпить, без найменшого сумніву, весь український футбол, адже київське „Динамо" завжди віддзеркалювало рівень українського футболу. Так чи інакше, якщо дискваліфікація залишиться в силі, футбольні діячі в Києві повинні поступово перевести кращих футболістів до військового клюбу ЦСКА-Борисфен, Київ, тепер лідера вищої ліґи України, який має можливості здобути чемпіонат і тим самим можливість дістатися в майбутньому до ліґи чемпіонів Европи. Український футбол не може собі дозволити на чергові втрати найкращих талантів. Треба усіми можливими заходами втримати футбольних вихованців в Україні.

О. Твардовський

✻ РОЗШУКИ ✻

РОЗШУК
ЯВНИЙ БОГДАН с. ДМИТРА розшукує своїх стриєчних братів **ЯРОСЛАВА, ЄВГЕНА і сестру АНТОНІНУ** — дітей Явного Михайла, народженого 1913 р. в Колиндянах на Тернопільщині, Україна. Дмитро і Михайло — рідні брати.
Телефон:
1-609-354-9066 Ірина Бойко

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КЛАВДІЯ СТОКАЛЬСЬКА член УНС Відділу 245-го Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н.Дж. померла 14-го липня 1995 року на 75-му році життя. Нар. 1919 року в Харкові, Україна. Членом УНС стала 1961 року. Запишила у смутку доньки: Ніну Кальман з чоловіком Євгеном і Людмилу Манко з чоловіком Андрієм; внуків: Лесика Кальмана і Христину з чоловіком Джеймсом Вілсоном. Похорон відбувся 18-го липня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавн Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Мартиненко, секр.

ДАНИЛО БРИНДЗЯ член УНС Відд. 123-го Т-ва ім. св. Марії в Скрентоні, Па. помер на 65-му році життя. Нар. 15-го червня 1930 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Емілію, сина Михайла і 7 дочок та дальшу родину. Похорон відбувся 29-го липня 1995 року на цвинтарі Феірв'ю Меморіял Парк.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ВАСИЛЕНКО член УНС Відд. 277-го Т-ва ім. св. Івана в Гартфорді, Конн. помер 24-го липня 1995 року на 82-му році життя. Нар. 28-го вересня 1912 року в Хоросткові, Україна. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку дружину Евгенію, дві дочки і зятів, Гелен і Павло Кебало, троє внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 1-го серпня 1995 року на укр. цвинтарі в Ґлестонбурґу.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Кузьо, секр.

МАРІЯ РУШКЕВИЧ член УНС Відд. 286-го Т-ва ім. св. Володимира в Джерзі Ситі, Н.Дж. померла 22-го липня 1995 року на 61-му році життя. Нар. 14-го листопада 1933 року в Джерзі Ситі, Н.Дж. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Маріянну Молленгавер і сина Стенлі Рушкевич. Похорон відбувся 25-го липня 1995 року на цвинтарі св. Михаїла в Лодай, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Павлина Балутянська, секр.

ВОЛОДИМИР ЧОПЕК член УНС Відд. 307-го Т-ва ім. Митр. А. Шептицького в Бостоні, Масс. помер 17-го липня 1995 року на 70-му році життя. Нар. 1924 року в Бостоні, Масс. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, сина Михайла і дві доньки Йоанну і Лінду та троє внуків. Похорон відбувся 20-го липня 1995 року на цвинтарі Knollwood Memorial Park in Canton, MA.

Вічна Йому Пам'ять!

Дмитро Ґапонжка, секр.

СТЕФАН РОМАНКІВ член УНС Відд. 277-го Т-ва ім. св. Івана в Гартфорді, Конн. помер 21-го квітня 1995 року на 93-му році життя. Нар. 1902 року в Україні. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку сина Петра. Похорон відбувся 24-го квітня 1995 року на цвинтарі св. Михаїла в Ґлостонбирі, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Кузьо, секр.

СТЕЛЛЯ ГРИНЬКІВ член УНС Відд. 466-го Т-ва ім. Івана Франка в Брентфорді, Онт., Канада померла 26-го червня 1995 року на 82-му році життя. Нар. 1913 року в Сасакачевані, Канада. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку сина Павла з дружиною, семеро внуків і 4-ро правнуків, сестру Нелі і невістку Варвару, племінників і племінниць. Похорон відбувся 1-го липня 1995 року на цвинтарі св. Йосифа в Брентфорді, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Крутиголова, секр.

МИХАЙЛО БАНАСЕВИЧ член УНС Відд. 76-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. помер 9-го серпня 1995 року на 86-му році життя. Нар. 15-го листопада 1909 року в Ярославі, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Олену, сина Михайла, дочку Анну, внука Христофора з дружиною Оксаною.Похорон відбувся 12-го серпня 1995 року, на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ПАВЛИК член УНС Відд. 490-го Т-ва ім. Івана Франка в Ірвінґтоні, Н.Дж. помер 23-го липня 1995 року. Нар. 1924 року в Турці, Зах. Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину і дві дочки. Похорон відбувся на цвинтарі Ocean County Memorial Park in Toms River, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Галина Чорномаз, секр.

МАРІЯ (Половчак) ҐУСЄВ член УНС Відд. 17-го Т-ва ім. Івана Онищенка в Чикаґо, Ілл. померла 9-го квітня 1995 року на 68-му році життя. Нар. 6-го жовтня 1926 року в селі Волошинова, Старий Самбір, Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку сина Володимира Половчака, чоловіка Дмитра Ґусєва, сестру Анастазію Юнко, брата Михайла з родиною в Україні. Похорон відбувся 12-го квітня 1995 року на Rock City Cemetery in Rock Run Twp. IL.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослав Билень, секр.

МАРІЯ ЗАКАМАРОК член УНС Відд. 133-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Нюарку, Н.Дж. померла 21-го липня 1995 року на 82-му році життя. Нар. 1-го жовтня 1913 року в Україні. Членом УНС стала 1972 року. Залипа у смутку мужа Володимира. Похорон відбувся 24-го липня 1995 року на цвинтарі Our Lady of Czenstochowa in Doylestown, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослав Леськів, секр.

ІВАН СУХАР член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо помер 11-го серпня 1995 року на 80-му році життя. Нар. 8-го липня 1915 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Марію, дві дочки Джо Ен Янковську і Марилін Ковач, сина Ришарда, 7 внуків і одного правнука. Похорон відбувся 15-го серпня 1995 року на цвинтарі „Кальварія" в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелла Боровицька, секр.

СТЕФАНІЯ ВОЙНАРОВСЬКА член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл померла 13-го липня 1995 року на 85-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1973 року. Залишила у смутку дочку Орисю Свачій. Похорон відбувся 15-го липня 1995 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Лущак, секр.

КСЕНЯ МАРУЩАК член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. померла 27-го серпня 1995 року на 90-му році життя. Нар. 1906 р. в Настасові, Україна. Членом УНС стала 1927 року. Залишила у смутку племінницю Оксану Матлу. Похорон відбувся 1-го вересня 1995 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Пришляк, секр.

о. СТЕФАН ШИМАНСЬКИЙ член УНС Відд. 123-го Т-ва ім. св. Марії в Скрентоні, Па. помер на 84-му році життя. Нар. 11-го липня 1911 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку сестру Софію Клоць та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 26-го серпня 1995 року на цвинтарі св. Володимира в Скрентоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Голик, секр.

ІВАН КОРФ член УНС Відд. 240-го в Клівленді, Огайо помер 17-го лютого 1995 року на 74-му році життя. Нар. 1919 року в Кізлові, Тернопільська обл., Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дочку Ярославу Даниїлу, Корф Бассо і внука Женю Михайла Бассо. Похорон відбувся 25-го лютого, 1995 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ГЕРРІ ВОЛОДЬКА член УНС Відд. 127-го Т-ва ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й. помер 15-го липня 1995 року на 72-му році життя. Нар. 28-го вересня 1922 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Ґльорію, дітей Патрисю Купер з мужем Томою, Карін Деррі з мужем Павлом і Павла Володку а також троє внуків. Похорон відбувся 17-го червня 1995 року на цвинтарі св. Станислава в Баффало, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Кетлін М. Ленд, секр.

ПЕТРО ЦІНИК член УНС Відд. 170-го Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Ситі, Н.Дж. помер 29-го серпня 1995 року на 74-му році життя. Нар. 1922 року в Україні. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Анну, доньок Олю, Марію, Надю з чоловіком Йосифом і дітьми Лярисою й Андреєю, Ірену з чоловіком і донькою. Похорон відбувся на цвинтарі Голі Кросс в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Білик, секр.